

TRUDNICE - O TRUDNOĆI

Savjetovalište se nalazi u sklopu službe za ginekologiju i porodiljstvo. U njemu timski rade liječnik opće prakse, psiholog i viša medicinska sestra. Liječnik informira trudnice o svim bitnim pitanjima u svezi sa pobačajem i daje stručne odgovore na pitanja žena, a nakon informiranja i razgovora sa ženama odluka o pobačaju prepušta se trudnici odnosno paru. Da bi što bolje upoznali problematiku s kojom se susrećemo u našem radu poslužili smo se anketom. Svaka trudnica, koja je zatražila pobačaj u našem savjetovalištu, ispunila je anketni listić koji pored općih podataka o ocu i majci djeteta sadržava također i pitanja o materijalnom i stanbenom stanju roditelja, tjednu trudnoće, broju pobačaja izvršenih do sada, upotrebi kontracepcijskih sredstava u svrhu planiranja obitelji i stav oca prema pobačaju. Tu su također i pitanja koja se odnose na svijest majke o životu i formiranosti ploda i o samom činu pobačaja - što je to, kako se izvodi i o eventualnim posljedicama.

Zanimljivo je što same trudnice misle o tome što je pobačaj. Na to pitanje 45% ispitanih žena odgovara da je to "ubistvo djeteta", a njih 13% taj akt kvalificira kao "griješ, grozno, loše, kriminalitet", 19% ispitanih žena ne zna odgovoriti na pitanje, a za 18% njih je to "izlaz iz situacije", a svega 5% odobrava taj akt, uz tvrdnju da to "nije grijeh", i da one imaju na to zakonsko pravo. Nadalje, 50% trudnica tvrdi da ne zna kako se tehnički taj akt izvodi, oko 10% njih ima o tome nejasnu predstavu, a 40% se izjašnjava da je upoznato sa tehnikom izvođenja abortusa. Iz sljedećeg pitanja "da li su vam poznate moguće posljedice pobačaja" može se zaključiti da oko 82% ispitanica nije nikako, ili je nepotpuno, upoznato sa mogućim posljedicama, dok 18% njih odgovara da su im poznati kratkoročni i dugoročni rizici toga akta. Na naše zaključno pitanje "da li je potreban ovakav razgovor i informiranje" preko 90% ispitanih žena smatra da su ovakav razgovor i informiranje potrebni. Artificijelni prekid trudnoće najčešće traže trudnice, odnosno braćni parovi, u životnoj dobi od 25-40 godina. Najveći broj tih braćnih parova ima srednju stručnu spremu. Polovina tih braćnih parova ima u prosjeku po dva djeteta. Sa brojem godina provedenih u braku raste i broj izvršenih artificijalnih pobačaja. Znanje žena o životu ploda, njegovom formiranju i opće o početku života ploda je nedostatno.

Također je nedostatno znanje o samoj tehnici pobačaja i rizicima koje taj akt sobom nosi. Kao razlog toga akta ispitanice najčešće navode materijalne teškoće, ako se u njihovim odgovorima nalaze i drugi razlozi kao npr. nema stalni radni odnos, ili je upravo zasnova radni odnos, zdravstvene poteškoće, mnogo je djece (ako ima troje ili više), već dvoje male djece (ispod tri god.), "a sveukupna situacija, ratna situacija" kao što smo naglasili na početku ovog rada nakon razgovora sa trudnicama konačna odluka o pobačaju prepuštena je trudnici odnosno paru". Neki od njih odluču se za život, a većina napravi pobačaj imajući pri tom u vidu potpunu slobodu odlučivanja i zakonsko pravo. Bitka za ili protiv života vodi se u njihovim savjestima, a mi tu nastojimo pomoći prikazati i otkriti sve one negativne čimbenike koji su protiv života sa nadom da ćemo u buduću na njih moći i više utjecati.

Jagoda Crnjak, Dubrovnik

Soba za buđenje